

nationale kanaler hægtet af de store internationale begivenheder. Det har vi simpelt hen ingen muligheder for at følge med i, men jeg synes, at udviklingen internationalt peger på, hvad der kan risikere at ske også med nationale sportsbegivenheder og kulturelle begivenheder, som har fået offentlig støtte.

Det er fremkomsten af de mange kommercielle kanaler med international kapital i ryggen, som er skurken. Der er derfor brug for, at det offentlige tv-marked kan give det kommercielle marked fuldt modspil. Vi vil forhindre, at betalingskanalerne og de kommercielle stationer bruges til at presse priserne yderligere op på forskellige arrangementer og programmer, således at det i sidste ende kun er stor kapital, der har mulighed for at deltage i den skærpede mediekonkurrence. Dette indebærer også, at public service aldrig må presses over i betalings-tv eller alene underlægges kommercielle interesser. I virkeligheden er det allerede sket med oprettelsen af sportskanalen, der har fået rettighederne til de danske ligakampe, uden at alle har adgang til at se denne kanal, selv om de betaler licens. Jeg har forstået, at den operation var nødvendig, fordi udenlandsk kapital blot hele tiden tilbød DBU 10 pct. over de danske tilbud. Så det er også et eksempel på, at der for danske nationale anliggender bliver budt over, hvad de nationale kanaler har mulighed for at følge med.

Men hvad gør vi så ved det? Og her synes jeg, at det var lidt bekymrende at høre, at ministeren ikke havde noget klart bud på, hvad der skulle ske nu, for efter min opfattelse så haster det.

Programproduktioner, der er offentligt støttet én gang, skal ikke kunne formidles med eneret gennem betalings-tv. Det samme gælder sportsbegivenheder, hvor vi gennem offentlig støtte til klubber, stadion osv. har medvirket til, at grundlaget for sportsudsendelserne er etableret, og herefter betaler vi så licens. Så er det da urimeligt, hvis f.eks. sportsorganisationerne sælger eneretten til en betalingskanal, hvor kun få har adgang, og vi skal betale endnu en gang.

Vi vil derfor sikre, at hvad der er betalt for én gang, skal man ikke betale for igen. Konkret kan man forestille sig, at nationale begivenheder og den offentlige støtte, der ydes gennem kulturstøtte og tipsmidler, følges med et påbud om at bruge de kanaler, der er tilgængelige for alle. Disse påbud er det, der lægges op til, at de enkelte lande kan gøre i den revision af tv-direktivet, der forhandles om i øjeblikket.

Sådanne påbud vil løse nogle af problemerne, men der er stadig mulighed for, at prisniveauet fortsat stiger med den konsekvens, at licensen så må øges, for at DR og TV 2 kan følge med og opfylde deres forpligtelser.

Der er derfor yderligere brug for initiativer, der påvirker prisdannelsen og standser prisstigningernes himmelflugt. Der må derfor ligeledes tages en præventiv foranstaltning i brug, som klart signalerer, at der ikke er nogen økonomisk fordel i at søge højest bydende kommercielle foretagender i den skærpede konkurrence. Det kan gøres ved at meddele, at indtægterne ved salg til kanaler, der ikke er underlagt public service-forpligtelserne, vil blive modregnet i fremtidig støtte. Denne form for tiltag har vist sig at være overordentlig effektiv over for NESA-aktierens himmelflugt, hvor truslen om modregning af fortjenesten i bloktilskuddene gjorde det helt uinteressant for Tofte Kommune at sælge aktierne, og kurserne raslede ned. Det er denne model jeg anbefaler man også tager i brug for at holde prisniveauet i ave, når det drejer sig om kulturelle og sportslige aktiviteter, der på et eller andet niveau har fået offentlig støtte.

Og endelig afgifter. Det ville også være passende at pålægge betalingskanalerne en afgift pr. udsendelse, hvori der indgår sportslige og andre kulturelle begivenheder. Denne afgift skal også pålægges, selv om der ikke er tale om eneret, altså selv om man også kan se det andre steder. Det er teknisk muligt at inddrive denne afgift. De kommercielle betalingskanaler, især satellitkanalerne, vil på denne måde komme til at bidrage til opbygningen af det kulturelle liv, som de i dag gratis profiterer på, på den måde at afgiftsprovenuet skal tilbageføres til dansk kultur eller idrættens første led i kredsløbet: ungdom og bredde. Det har store konsekvenser, hvis der ikke gribes ind nu.

Enhedslisten har rejst forespørgselsdebatten om, hvilke initiativer regeringen agter at tage i forbindelse med den voldsomme vækst i de kommercielle betalingskanaler, herunder også de såkaldte »pay per view«-kanaler, fordi vi mener, det vil undergrave hele eksistensgrundlaget for vores nationale public service-kanaler.

Medieforliget har givet den kommercielle udvikling et voldsomt løft, kan man sige, ved at indføre en ny jordbaseret landsdækkende reklamekanale med tilladelse til såkaldt networking. EU slår hovedet på sømmet ved i tv-direktivet at fastslå, at kultur og sport er en vare, hvor udbud og efterspørgsel bestemmer prisen med